

re, men vi er helt indstillede på – og selvfølgelig ved vi det, et parti, der bygger hele sin politik på den personlige frihed – at frihed har en pris, ja, det har det. Det har bl.a. den pris, at man er nødt til at træffe et valg. Man er nødt til at træffe et valg, og det valg betror vi meget gerne lønmodtagerne her i landet, hellere end vi betror det til hr. Ole Vagn Christensen eller andre.

Når man så har truffet et valg, må man tage konsekvensen af sit valg, det er også noget af den pris, man må betale, men sådan er frihed. Der er også mulighed for at træffe et forkert valg, men jeg tror, at den oplyste befolkning, vi har, selvfølgelig vil søge til de a-kasser, hvor man får den bedste service, hvor man har den bedste mulighed for hurtigt at komme i arbejde igen.

Jeg kan godt blive lidt misundelig på hr. Ole Vagn Christensen og ligesindede, fordi det er jo lidt, som om at da hr. Ole Vagn Christensen blev valgt til Folketinget og gik ind gennem døren til Christiansborg, så han lyset. Fra det tidspunkt vidste hr. Ole Vagn Christensen, hvad der var bedst for alle danskere i hele Danmark i enhver tænkelig situation, og derfor skal man selvfølgelig i hr. Ole Vagn Christensens verden ikke overdrage nogen beslutning overhovedet til befolkningen. Det vil selvfølgelig være forkert, for hr. Ole Vagn Christensen ved jo bedre end os alle sammen, hvad der er bedst for os. Derfor ønsker hr. Ole Vagn Christensen selvfølgelig selv at sidde og træffe alle beslutninger på vegne af alle borgere i det her land. Sådan er det.

Spørgsmålet er så, om det er sandheden. Er det sådan, det forholder sig? Er det sådan, at bare fordi man er socialdemokrat, har man set lyset, når man er blevet valgt til Folketinget? Nej, det er noget, som socialdemokrater går og bilder sig selv ind, og det er forkert. Men de skyklapper, man har fået på, når man er valgt som socialdemokrat til det her Folketing, er det meget svært at få af igen, men man får det forhåbentlig en dag, og ellers sker der heldigvis det næste gang, at vælgerne selvfølgelig vælger nogle andre politikere end socialdemokrater til at lede det her land, og det ser vi frem til.

Det, der jo er sagen, er, at netop Socialdemokratiet har en skjult dagsorden, når vi taler om a-kasserne. Man ved jo godt, at de socialistiske fagforeninger her i landet misbruger a-kasserne til at skaffe sig medlemmer. Vi har et system her i landet, som man ville kritisere alle andre lande for at have. Vi har et system, der forud-

sætter, at man er medlem af og aktivt støtter en socialistisk forening, hvis man vil have et arbejde her i landet. Det er primært, at det er en forudsætning.

Så kan man tale om menneskerettigheder og alt sådan noget andet i andre fjerne lande, og det går fint. Men når man skal kigge på sig selv og menneskerettighederne i Danmark, så halter det noget så alvorligt, for man vil bevare magten, man vil have magten både i de socialistiske fagforeninger og selvfølgelig deraf følgende også i a-kasserne, for dem misbruger man til at skaffe sig flere medlemmer.

Jeg må sige, at når SF taler for hensynet til arbejdsgiverne og Socialdemokratiet taler for hensynet til de arbejdsløse, så lyder begge dele lige hult i ørerne på os, lige hult, for det er selvfølgelig falsk. Vi ved jo godt, at f.eks. når de socialistiske fagforeninger laver blokader mod virksomheder, hvor der måske er 50 ansatte, er der en eller to, der er medlem af SiD. Så tvinger man resten – 48-49 ansatte – til at melde sig ind i en socialistisk forening. Det vil man have dem til, og hvis ikke så skal man nok lære dem. Og hvad er resultatet? Resultatet er mange gange, at så lukker virksomheden, og der bliver en masse mennesker arbejdsløse, eller virksomheden flytter til udlandet, og igen står en masse danskere og er blevet arbejdsløse. Så man skal lade være med at give indtryk af, at man taler de arbejdsløses sag, det gør man selvfølgelig ikke.

Vi har den klare opfattelse, at enten skal der være total frihed til, at man kan oprette sine a-kasser, eller også skulle man gøre det modsatte, nemlig lægge det hele ind under arbejdsformidlingen. Dybest set er det jo noget pjat, at man både skal på arbejdsformidling og i a-kasse, når man er blevet ledig. Hvorfor ikke bare nøjes med at gå ned på arbejdsformidlingen og så lad os droppe alt det der med, at de socialistiske foreninger sidder på a-kasserne her i landet?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var en ordentlig svada, vi fik her, det skal jeg love for.

Nu vil jeg godt sige til hr. Tom Behnke, at jeg kan ikke huske, hvor mange år hr. Ole Sohn havde i ledelsen af en fagforening, men jeg kan sige, at på et af de tre slagterier, der er tilbage, har jeg virket i 18 år. Jeg har set folk komme og gå, men jeg har også set, hvordan stabiliteten,